Súd:	Krajský súd Košice
Spisová značka:	7To/41/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7221010829
Dátum vydania rozhodnutia:	12. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Margaréta Jurková Žoldáková
ECLI:	ECLI:SK:KSKE:2023:7221010829.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovej a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Ing. Milana Husťáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. júla 2023, v trestnej veci proti A. B., obžalovaného pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a) Tr.zák. a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II sp.zn. 1T/41/2021 zo dňa 13.1.2023 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Košice II sp.zn. 1T/41/2021 zo dňa 13.1.2023 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v čase okolo 21.20 hod. dňa 20.06.2020 v podniku C. D. v E. F. G. H. I., J. K. L. M. X napadol poškodeného N. B. tak, že ho dvakrát udrel päsťou do oblasti zubov a spôsobil mu pomliaždenie hornej pery vľavo s krvnou podliatinou, tržno-pomliaždená rana na koži a sliznici hornej pery vľavo, vykývanie zuba č. 21 a zuba č. 23 s následným zlomením kovového mostíka horných predných zubov vľavo, vyrazenie zuba č. 24, ťažké vykývanie zuba č. 34 odreniny na oboch predlaktiach s celkovou dobou liečenia 10 dní.

Za to bol obžalovanému A. B. podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložený peňažný trest vo výške 1.000,- (tisíc) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal obvineného na náhradu škody poškodenému N. B., nar. XX.X.XXXX v L., bytom F. X, I. vo výške 546,- (päťstoštyridsaťšesť) eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal poškodeného na civilný proces.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie obžalovaný. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že okresný súd nedostatočne zabezpečil objasnenie veci a nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. V prvom rade je potrebné uviesť, že súd nijako nevyhodnotil časové nezrovnalosti v prejednávanom prípade. V zmysle rozsudku sa obžalovaný mal údajne dopustiť trestného konania v čase okolo 21.20 hod. Uvedené nevyplynulo z vykonaného dokazovania a od počiatku obžalovaný poukazoval na to, že k incidentu s údajne poškodeným pánom B. došlo okolo 18.00 hod. To, že sa incident stal okolo 18.00 hod potvrdili aj vo veci vypočutí svedkovia N. I., O. A., P. B., Q. B. a F. R..

Obžalovaný uvedenú skutočnosť považuje za významnú, nakoľko od počiatku tvrdil, že poškodený N. B. musel svoje poranenie utrpieť po odchode z podniku C. D. H. E. F. G. H. I., ktorý v danom čase prevádzkoval.

Poškodený N. B. tvrdil, že volal na políciu tesne (cca 20 minút) od incidentu. Ako však vyplýva z výpisu z ústrednej evidencie MV SR, telefonát poškodeného bol na políciu zrealizovaný až o 21.53 hod., teda po viac ako 3 hodinách od okamihu, kedy poškodený odišiel z podniku C.. Je teda zrejmé, že od incidentu, ktorý sa stal a od odchodu N. B. z podniku obžalovaného do okamihu telefonátu poškodeného, uplynuli viac ako 3 hodiny. Obžalovaný nevie, čo sa v uvedenej dobe udialo, ale poranenia, ktoré mal poškodený N. B. zistené podľa záverov znaleckého posudku č. 89/2020 N. O. S., D. musel utrpieť až neskôr, s čím obžalovaný nemá nič spoločné.

Podľa vyjadrení poškodeného a svedkyne C. E. (dlhoročnej známej poškodeného) mali títo údajne prísť do podniku C. okolo ôsmej, pol ôsmej a k incidentu malo dôjsť ihneď ako vypili jedno pivo a poldeci. Aj z týchto tvrdení podľa názoru obžalovaného je zrejmé, že k incidentu nemohlo dôjsť v čase uvedenom v rozsudku a v obžalobe (21.20 hod.). Obžalovaný zdôraznil to, že podľa výpovedí všetkých ostatných svedkov, prišiel pán B. do podniku C. už okolo 16.00 – 17.00 hod. Uvedená skutočnosť okrem toho, že z nej nepriamo vyplýva tvrdenie, že k incidentu došlo okolo 18.00 hod. svedčí aj o tom, že poškodený ani svedkyňa E. nevypovedali pravdu a ich výpovede nemožno v súvislostiach považovať za dôveryhodné.

Súd sa k uvedeným časovým nezrovnalostiam a rozporom vo výpovediach svedkov nijako nevyjadril ani neodôvodnil, prečo ich prípadne považuje za nepodstatné, pričom išlo o jeden z nosných argumentov obhajoby. Súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a jeho rozhodnutie je vo vzťahu k tejto otázke nepreskúmateľné. Odôvodnenie napadnutého rozsudku je preto nedostatočné, čím došlo, že okresný súd k porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd.

Obžalovaný ďalej uviedol, že okresný súd dospel aj k nesprávnym skutkovým zisteniam. Svedok G. T. uviedol, že incident videl dá sa povedať od začiatku po koniec. Obdobne svedkyňa P. B. uviedla na otázku prokurátora, že videla celý incident. Obdobne vypovedal aj svedok F. R.. Pokiaľ súd neuveril jeho výpovedi nakoľko uviedol, že poškodený do neho sotil a on sotenie neopätoval, poukazuje obžalovaný na to, že v úvode svojej výpovede svedok uviedol, že sa odvoláva v celom rozsahu na svoju výpoveď z prípravného konania. V rámci výpovede v prípravnom konaní uviedol, že k opätovnému soteniu došlo. Vzhľadom na odstup času od incidentu cca 2,5 roka je prípadná drobná nezrovnalosť pochopiteľná. Nemôže mať ale za následok spochybnenie jeho svedeckej výpovede ako celku, najmä ak v celom rozsahu potvrdzovala to, že on poškodeného v rámci incidentu neudrel ako sa mu kladie za vinu.

Nie bez významu je aj tá skutočnosť, že svedok Q. B. uviedol, že poškodeného nejakí cudzí ľudia kopli zo schodov pri odchode z podniku. To potvrdzuje obhajobu, že k poraneniu musel poškodený prísť až neskôr, po odchode z podniku C..

Ďalej obžalovaný namietal, že okresný súd sa nevysporiadal ani s tým, že v princípe všetci svedkovia vypovedali tak, že poškodený N. B. nemal na tvári po incidente žiadne poranenie a riadne artikuloval.

Existujú teda závažné pochybnosti o správnosti skutkových zistení súdom. V tejto súvislosti obžalovaný navrhol vo veci opätovne vypočuť najmä svedka F. R. (k otázke priebehu incidentu) a znalca N. O. S., D., a to k tej skutočnosti, či rozsah poranení poškodeného bol taký, že muselo byť zreteľné jeho poranenie (opuch pery, krv) a či by pri konštatovanom poranení bol poškodený schopný zrozumiteľne artikulovať.

V závere písomných dôvodov odvolania obžalovaný rezultoval, že okresný súd ho mal oslobodiť spod obžaloby vzhľadom na viaceré zjavné pochybnosti (časové nesúlady), konštatovanie svedkov o neexistencii poranenia poškodeného a pod., pretože nebolo bez pochybností preukázané, že skutok spáchal. Okresný súd mal správne aplikovať zásadu in dubio pro reo, v dôsledku čoho došlo k porušeniu ustanovenia § 2 ods. 4 Trestného poriadku a aj čl. 50 ods. 2 Ústavy SR.

Vzhľadom na vyššie uvedené obžalovaný navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Košice II spis. zn. 1T/41/2021 zo dňa 13.1.2023 v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. a), b) a c) Trestného poriadku a vec vrátil súdu I. inštancie na opätovné rozhodnutie.

Na podklade odvolania obžalovaného krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správnym skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Po podrobnom preskúmaní predloženého spisového materiálu sa krajský súd stotožnil so záverom okresného súdu, že obhajoba obžalovaného v intenciách jeho vyjadrení v priebehu dokazovania na hlavnom pojednávaní a prezentovaná zároveň v dôvodoch písomne podaného odvolania sa nepotvrdila a bola vyvrátená dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní výpoveďou poškodeného, svedkyne C. E. a predovšetkým znaleckým posudkom, lekárskymi správami, zvukovým záznamom a výpisom z ústrednej evidencie MV SR.

Obžalovaný spáchanie skutku poprel, avšak dosvedčil, že ku slovnému konfliktu a ku vzájomnému sácaniu medzi ním a poškodeným došlo, avšak oveľa skôr, t.j. o 18.00 hod. Bol presvedčený o tom, že v predvečer skutku poškodený urobil spolu so svojimi spoluhráčmi neporiadok v C. D.. Poškodenému neublížil na zdraví, ale tohto mal niekto skopnúť pri odchode zo schodov, resp. ho zranili niekde inde. Jeho výpoveď bola podľa názoru obžalovaného potvrdená výpoveďami vypočutých svedkov na hlavnom pojednávaní G. T., N. I., O. A., P. B. a svedkom F. R., ktoré sú obsahovo zhodné s ich obsahom vyjadrenom v písomnom vyhotovení napadnutého rozsudku, a preto ich krajský súd nebude opakovať.

Obžalovaný je aj podľa názoru krajského súdu zo spáchania skutku usvedčovaný výpoveďou poškodeného N. B., ktorý uviedol, že dňa 20.6.2020 prišiel vo večerných hodinách spolu so svedkyňou C. E. do podniku C. D. H. E. F. G. cca okolo ôsmej, dali si pivo a pol deci. Obžalovaný ho krikom konfrontoval s tým, že po včerajšku ostali zvratky pri veľkom stole. Bol agresívny, vyhrážal sa, chcel sa postaviť, v tom ho obžalovaný udrel päsťou pravej ruky do úst. Po tomto údere vypľul buď mostík alebo korunky. Potom sa obaja sácali, až kým ich neprišli ostatní odtiahnuť od seba. Následne prišla polícia, ktorú volal asi po 20-tich minútach, ktorá ho poslala na vyšetrenie do nemocnice.

V tomto smere výpoveď svedka poškodeného potvrdzuje aj svedkyňa C. E., ktorá vypovedala, že poškodený ju pozval na pivo do baru, kde po zaplatení prišiel ku nim obžalovaný a dvakrát udrel poškodeného do tváre. Začali sa obaja naťahovať, bola taká mela. Keď dostal N. B. do tváre, povedal, že mostík je v riti. Bolo asi osem hodín a bola už tma.

Po vyhodnotení obsahu vyššie uvedených svedkov v nadväznosti na obsah výpisu z ústrednej evidencie MV SR a telefonátu poškodeného s dispečerkou na čísle 158, ktorý bol časovo zaznamenaný o 21.53 hod., krajský súd nemal pochybnosti o správnosti skutkových zistení. Práve časové súvislosti spolu s obsahom telefonátu korešpondujú s podstatným obsahom výpovedí vyššie uvedených svedkov. Z obsahu vykonaného dokazovania, času výjazdu policajnej hliadky, lekárskych správ a nich zaznamenanom čase ošetrenia poškodeného a následných procesných úkonov v predmetnej trestnej veci je bez relevantných pochybností dokázané, že poškodený v čase okolo 21.20 hod. utrpel v dôsledku

dvoch úderov päsťou obžalovaným do oblasti zubov poranenia pomliaždenie hornej pery vľavo s krvnou podliatinou, tržno-pomliaždenú ranu na koži a sliznici hornej pery vľavo, vykývanie zubov, vyrazenie jedného zuba s následným zlomením kovového mostíka horných predných zubov vľavo s celkovou dobou liečenia 10 dní. Tieto poranenia zodpovedajú mechanizmu ich vzniku tak, ako to opísal vo svojej výpovedi poškodený. Tvrdenia poškodeného sú objektivizované závermi znaleckého posudku znalca N. O. S., D.. Krajský súd nevzhliadol dôvod, aby okresný súd vypočúval znalca na hlavnom pojednávaní. Tento návrh na doplnenie dokazovania mal obžalovaný uplatniť v konaní pred okresným súdom, pričom odpoveď na túto otázku podľa názoru krajského súdu by nemala zásadný vplyv na trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku. K časovým nesúladom medzi výpoveďami poškodeného a ostatných svedkov je potrebné uviesť, že tieto boli odstránené práve časovou postupnosťou a obsahom vyššie uvedených relevantných a objektívnych dôkazov. Aj krajský súd je toho názoru, že svedkovia G. T., N. I., O. A., P. B. a svedok F. R. nepopisovali priebeh incidentu zhodne, resp. jeho celý priebeh nesledovali. Krajský súd rovnako zastáva názor, že ani ich výpovede ohľadne času spáchania skutku nie sú v zhode tak, ako to nesprávne tvrdí obžalovaný.

Podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa názoru krajského súdu v predmetnej trestnej veci boli konaním obžalovaného opísanom vo výrokovej časti napadnutého rozsudku naplnené všetky formálne znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr.zák., ktoré spočívajú v tom, že obžalovaný na mieste verejnosti prístupnom sa dopustil hrubej neslušnosti tým, že napadol poškodeného N. B., ktorý v dôsledku toho utrpel poranenia s dobou liečenia 10 dní v zmysle znaleckého posudku.

Nepochybil okresný súd, ak pri posúdení všetkých skutočností majúcich význam pre rozhodnutie o uložení alternatívneho druhu trestu, t.j. peňažného trestu, uložil obžalovanému peňažný trest vo výške 1.000,- eur a náhradný trest vo výmere 5 mesiacov, aj podľa názoru krajského súdu spĺňa všetky kritériá z hľadiska tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Z odpisu registra trestov aj krajský súd zistil, že obžalovaný A. B. doposiaľ nebol súdne trestaný. Bol postihnutý za dopravné priestupky v dvoch prípadoch a v jednom prípade za rušenie nočného pokoja hudbou v bare C.. Obžalovaný A. B. je slobodný, má jedno dieťa.

Z vyššie uvedených skutočností krajský súd dospel k záveru, že vzhľadom na § 34 ods. 2 Tr. zák. by uloženie podmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému A. B. bolo neprimerane prísne. Pri ukladaní trestu aj krajský súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a to, že nebol v minulosti súdne trestaný a jednu priťažujúcu okolnosť, spáchal viac trestných činov. Avšak ako už bolo konštatované, obžalovaný je aktuálne SZČO, má jednu vyživovaciu povinnosť, ktorú si musí plniť, a preto je potrebné, aby po zaplatení uloženého alternatívneho peňažného trestu okresným súdom a následnom zahladení tohto trestu viedol, až na tento ojedinelý exces, riadny život. Z týchto dôvodov preto krajský súd sa stotožnil aj s výrokom o treste napadnutého rozsudku, ktorým bol uložený peňažný trest vo výške 1.000,- eur.

V prípade úmyselného zmarenia výkonu uloženého peňažného trestu v zmysle § 57 ods.3 Tr.zák. obžalovanému okresný súd správne uložil náhradný trest odňatia slobody v trvaní piatich mesiacov.

V súlade s ustanovením § 287 ods. 1 Tr. por. okresný súd zaviazal obžalovaného na náhradu škody poškodenému N. B., nar. XX.X.XXXX v Prešove, bytom F. X, I. vo výške 546,- (päťstoštyridsaťšesť) eur a podľa § 288 ods. 2 Tr. por. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal poškodeného na civilný proces.

Preto krajský súd nezistiac žiadne pochybenie okresného súdu rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a odvolanie obžalovaného ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.